

Nagyböjt IV. hete

Szombat

Jer 11,18-20 * Jn 7,40-53

„Ember így még nem beszélt!”

Forró a levegő Jézus körül. Szavának hallatára különböző reakciók születnek, és szakadás támad a nép között. Amit a szolgák mentegetőzésképpen mondanak, azt a főpapok és a farizeusok az „átkozott népség” tudatlanságával és befolyásolhatóságával magyarázzák. Nikodémus felszólalása és az arra adott válaszuk azonban leleplezi őket.

Nikodémus mint a főtanács tagja pusztán személyében is cáfolja az ellenfelek azon kijelentését, mely szerint a főtanács tagjai és a farizeusok közül senki sem hitt Jézusban. (Igaz, itt Nikodémus nem vall nyíltan színt, de viszontlátjuk Jézus sírba tételénél.)

Az ellenfelek arra hivatkoznak, hogy aki ismeri a törvényt, az nem „dől be” Jézus tanításának. Különbösen is, Galileából nem származik próféta. Nikodémus viszont éppen azért kereste fel éjnek idején Jézust, mert figyelmesen tanulmányozta az írásokat, nem pedig olyan felületesen, mint ők.

Nikodémus semleges hangvételű megjegyzését követő vad kirohanásuk elárulja rosszhiszeműségüket. Ha már a törvényre való hivatkozás is kihozza őket a sodrúkból, valami bizonyára az írásoknál és a törvéynél is fontosabb számukra: hogy Jézus vesztét okozzák. Ennek a célnak rendelnek alá mindent.

Aki befogja fülét, hogy ne hallja Jézus szavát, az előbb-utóbb az emberi szóra sem fog hallgatni. Saját maga megfellebbezhetetlen ítéletének rabjaként, egyre bonyolultabb ideológiákat gyártva sodródik a lelki halál felé.

Egyfajta megszállottság lesz rajta úrrá, és az irányítja egészen a végkifejletig. Mégis övé a felelősség, mert a gonosz indulat csíráját szívébe fogadta, és hagyta, hogy felnőjön s indáival behálózza gondolatait, érzelmeit, akaratát.

A gonoszság mechanizmusa, a sötétség hatalmának gyilkos gépezete beindult. A másik oldalon pedig ott áll Jézus, aki viszont nem ellenlépéseken törí a fejét, hanem szüntelenül Atyja akaratát keresi.